

Cudi Yanıyor Sevdiğim 2

– ADEM EFİLOĞLU · 18 Temmuz 2010

Cudi yanıyor sevdiğim Önce ırmakların suları kuruyor
Cansız balıklar doluyor çukurlara
Bazen duman oluyorum bulut bulut
Bazen sular topluyorum gözyaşlarımdan
Avuçlarımda birikiyor bütün damlalar
Savursam susmuyor
Haykırsam sönmüyor isyan...

Cudi yanıyor sevdiğim
Ne desem çare değil
Ne desem kar etmiyor duyarsız kulaklar
Ne desem..
Hüznüne hüznü deęiyor bahtı kara Cudinin
Parmaklarım bekleğim kadar çaresiz
Ben İbrahim deęilim ki...

Cudi yanıyor sevdiğim
Yangın dediğin aşk gibi , değdiği yer yanıyor
Bir yudum su içtikçe yeniden tutuştüğüm
Uzattığım ellerim yanıyor
Avuçlarımda bir tutam kömür karası
Bilmiyorsun değil mi
Cudi yanıyor sevdiğim...

Cudi yanıyor sevdiğim
Mevsim kurak geçiyor yamaçlarında
Yeşile sarı perdeler giydiriliyor
Ve akla ziyan ateşler tutuşuyor dört yanda
Dicle aksa bu yangına yetmiyor
Kara gözlü ceylanlar kaçıyor önünde
Alev ki dokunduğu yerde kor
Dokunduğu yerde son oluyor...

Cudi yanıyor sevdiğim

Yalazı şehrimi talan ederken
Ben zamana inat nasıl da çocuk
Sevmelere kıyamıyor gönlüm
Sen bana haram bu yangında
Severken yanılığarımda seni cesur
Beklerken kendimden bile korkak...

Cudi yanıyor sevdiğim
Beş mevsimdir yeşil ışıklarda beklerken seni
Alev rengi koşuyorum yamacında sevdanın
Yalnızlığımı hazırlanmış sözcüklere başvuruyorum
Bütün sonlar kahrımın suç ortağı
Yanmayı da bildim şimdi tövbekârım...

Cudi yanıyor sevdiğim
Bir ömre cürüm giydiriyor vakit
Elimde papatyalar ateş
Yüreğimde ben sersefil
Düşlerimin kâbusundan uyandım
Alevi ben bildim
Yananı ben
San ki bendim Cudiye alev eken...
Cudi yanıyor sevdiğim
İçinde ben / sen...

adem efloğlu / bir garip ademoğlu Not:04/07/2010 tarihinde anız yakılması sonucu Cudi de çıkan yangından dolayı kaleme alınmıştır.Ekolojik dengeyi bozmayalım bozanları uyaralım.